

1817 er berettiget til efter Omstændighederne at forandre Straffen af Fængsel paa Bånd og Brød for begaaet Hoer til en Pengebøde af 25 Rd., vil det sees, at Lovens Bud for denne Forbrydelse saa godt som er blevet et dødt Bogstav.

Endskjøndt derhos Lovens 6—13 behandlede sin Gjenstand med en for Christian den Femtes Lovbog sjelden Fuldstændighed, såvæd der dog ikke bestomindre Regler for mange Tilfælde, som ikke kunne hengaae uden Straf, og hvor Domstolene saaledes have maattet tage deres Tilflugt til viltsomme Analogier og arbitraire Straffe. Trangen til en omfattende Reform følte som Følge af disse Forhold neppe nogetsteds stærkere end ved denne Deel af vor Strafferet. Anstilles der derfor en Sammenligning imellem de nugældende Lovbestemmelser og Udkastets Ordning af disse Forhold, vil Forandringen forekommende overordentlig betydelig, men ganske anderledes stiller Forholdet sig, naar der tages Hensyn til Maaden, hvorpaa hine Lovbestemmelser anvendes i Retslivet, idet det da vistnok vil vise sig, at Udkastet netop har bestræbt sig for at lade den allerede nu virkelig gjældende Ret træde frem i egentlig Lovsform. Denne Bestrægtning gjælder hele dette Afsnit af Udkastet, og Udvalget skal derfor ikke dvæle ved en Paaviisning heraf i det Enkelte, men ikkun endnu tillade sig nogle faa Bemærkninger.

Medens Lovudkastet paa den ene Side har ophævet Straffene for flere Arter af Løssagtighedsforseelse, med Hensyn til hvilke der var givet Justitsministeriet en Myn- dighed, beslægtet med den, Udvalget ovenfor har nærmere udført med Hensyn til Hoer, deriblandt navnlig tredobbelt Veiermaal (Lovens 6—13—8 og 9, jfr. Cancelliec. 19. October 1799 og kgl. Resolution 12. Decbr. 1812), indeholder det paa den anden Side Bestemmelser for en Mængde Tilfælde, der hidtil vare ulovbestemte, berunder for flere Arter af Uædelighed, forbundne med Forsværelse eller Misbrug af overordnet Stilling, § 163, Udvalgenes Betænkninger. 16. Saml. 1864—65.

jfr. dog Forordningen 9. Juli 1745, der sætter Fæstningsarbejde for Livstid og Vres- straf for den Student eller Informator, der besvangrede et Ham til Underviisning betroet Fruentimmer i den Hensigt at nøde hendes Paarørende til at forhjælpe ham til Befor- bring, §§ 164, 171 og 180, for Utugt med Børn § 170, for utæerligt Forhold, §§ 174 og 182, for Dorkførelse § 168 jfr. § 172 m. fl.

Foraauidt Udkastet dernæst omhandler saadanne Forbrydelser, for hvilke der allerede findes Bestemmelse i den gjæl- dende Lovgivning, er det væsentlig med Hensyn til Straffene, at der er foregaaet en indgribende Endring, idet Udkastet som bemærket overalt har søgt at fastsætte disse i Overeensstemmelse med den gjæl- dende Retsbrug. Der er imidlertid dog ogsaa steet enkelte andre Forandringer.

Hvad saaledes Hoer angaaer (§ 156), op- hæves Lovens Afstillelse mellem enkelt og dob- belt Brøde af denne Bestaffenhed, saaledes at den Omstændighed, at begge Parter ere gifte og gjøre sig skyldige i Egtefælsbrud, alene kan faae Indflydelse paa Straffe- graden og paa Spørgsmaalet, om Sagen nødvendigvis skal forfølges af det Offent- lige. Lovudkastet har nemlig vel vedligeholdt den nugældende Regel om, at Hoer er under- kastet offentlig Paatale, men dog foretaget den meget vigtige Forandring, at der er tillagt den fornærmede Egtefælle Ret til, naar der ikke foreligger et dobbelt Egte- fælsbrud, at hindre Anlæg af Sag eller at begjære den anlagte Sag hævet, og det uden Hensyn til, om Egtefættet fortsættes eller opløses, medens Forordningen af 24de Sep- tember 1824 alene giver Haab om Straffens Bortfalden, naar den uskyldige Egtefælle øns- ster at fortsætte Egtefættet og gaar i Forbøn for den Skyldige, jfr. dog den ovennævnte Resolution af 25de Mai 1844, der har givet Justitsministeret større Naadighed i saa Hens- seende. Udkastets Ordning af dette Forhold turde fortjene Bisid.

Med Hensyn til Blodskam har Udkastet